

a civilització no sempre es basa en la manifestació de la veritat. Sovint fa falta una mica de mentida per poder suportar-nos els uns als altres. Així s'han fet les coses fins ara. La falsedat venial servia per mantenir la cohesió ciutadana i al mateix temps per tirar combustible a la maledicència i a la hipocresia. Però ja hi estàvem avesats.

Últimament, en canvi, determinats membres afins al Govern s'han desmelenat i han començat a practicar el curiós esport de crear-se enemics innecessaris. Un dels fins de qualsevol partit amb ganes de governar és el de créixer i integrar els sectors socials més diversos. Per aconseguir aquest objectiu la fórmula segueix sent la de

Al contraatac

Joan Barril

Com guanyar amics

fer creure als votants que encara no ho són que el partit del Govern està encantat d'haver-los conegut.

Però alguna cosa passa en aquest món autocomplaent del Partit Popular que prefereix l'insult a l'elogi. Potser el comentari més notori va ser el que el juliol de l'any passat va cridar la diputada popular **Andrea Fabra** després de l'anunci de **Rajoy** de retallar les prestacions de l'atur. «¡Que es fotin!», va dir la nena **Fabra** pensant en els centenars de milers d'aturats. La setmana passada va ser la vicepresidenta **Sáenz de Santamaría** la que va convertir més de 500.000 aturats si fa no fa en delinqüents a l'acusar-los de defraudadors per percebre un subsidi i no obstant treballar. Ignoro en quin món viu la vicepresiden-

ta si creu que els aturats es limitaran a estar-se a casa esperant que el subsidi s'extingeixi. El Govern ha portat molts treballadors al camp qui pugui. Encàrrecs esporàdics, feinetes per anar trampejant, treballs precaris són els que estan impedit que Espanya estigui en una situació insurreccional. En la seva política de fer amics, **Soraya** està exigint als aturats el que perdona als banquers. El causant de tots els nostres mals som nosaltres mateixos. I aquí està **Montoro** per dir que els sous no tan sols no han baixat sinó que fins i tot han pujat. I aquí està **Wert** per dir que s'han de tornar 20.000 beques perquè els mals estudiants no tenen dret al que un dia se'ls va donar. I aquí està **Bauzá**, afirmant que el fracàs es-

colar és culpa del català. I aquí està **Báñez**, amb l'informe dels seus experts, ficant la por al cos dels avis perquè les pensions -diners que hem anat entregant a compte- poden baixar fins al 45%. Poc falta per dir que un pensionista és un mal patriota perquè es nega a morir. És incomprendible un Govern que obri tants fronts alhora i que justifiqui les seves decisions basant-se en paraules innecessàries. Per cert, al Festival de Cine Fantàstic que abans es deia de Terror i que se celebra a Sitges, s'ha trobat a faltar la presència a l'alfombra vermella de **Cristóbal Montoro**. A ell, que tant li agrada el cine espanyol, li correspon l'últim capítol de *Com guanyar amics*, de **Dale Carnegie** versió PP. ≡

el Periódico

www.elperiodico.cat

Ediciones Primera Plana SA. Tel: 93 265 53 53. Subscripcions i atenció al lector: 93 222 27 22. Atenció al punt de venda: 93 222 56 66. Ediciones Primera Plana es reserva tots els drets sobre els continguts d'EL PERIÓDICO, els suplementos i qualsevol producte de venda conjunta, sense que es puguin reproduir ni transmetre a altres mitjans de comunicació, totalment o parcialment, sense prèvia autorització escrita. Difusió controlada per l'OJD. Any XXXVI. Número 12.479. D.L.: B 36.860 - 1978

ISSN 1578-746X

16 D'OCTUBRE DEL 2013

el35

Per a gent compromesa

Gent corrent

«A les dones ens costa creure que som bones»

Després d'un periple acadèmic i laboral per Mèxic, Àustria, els Estats Units i el Canadà, fa dos anys i mig aquesta biòloga nascuda a Lleida es va establir com a investigadora postdoctoral al Centre de Regulació Genòmica del Parc de Recerca Biomèdica (CRG) de Barcelona. Es passa hores rere la pantalla de l'ordinador, comparant dades, intentant desxifrar el comportament d'un gen mutant que fa que els ossos del crani dels nens es tanquin abans de temps, provocant deformacions al mateix crani, a la cara i a les extremitats, una malaltia rara coneguda com a síndrome d'Apert. Neus Martínez-Abadías demà fa 35 anys. Aquesta és la desena entrega de la sèrie sobre homes i dones nascuts, com EL PERIÓDICO, l'octubre del 1978.

-Va ser mare fa dos anys. ¿Com influeix la maternitat en la seva dedicació a la ciència?

-Viatjo molt menys i he reduït les hores que passo al laboratori, però aquelles en què hi sóc les aprofito al 100%. Ser mare m'ha obligat a ser molt més eficient, m'ha ajudat a focalitzar-me, i això actua com a estímul per aconseguir coses; si he de demanar una beca em convenço que ho faré molt bé i que ho aconseguiré.

-¿Hi ha igualtat d'oportunitats entre homes i dones en la investigació?

-Ho podria semblar, però no és així. L'abisme de gènere en la ciència es dona precisament en el punt on sóc jo. A nivell de la tesi o de doctorats i postdoctorats som més o

ELISENDA PONS

Neus Martínez

Mare i científica notable. Està en un moment 'match point': o avança o pot perdre la seva carrera.

PER Gemma Tramullas

menys un 50% dones i un 50% homes, però al passar al següent nivell, el d'investigador principal que dirigeix el seu propi projecte, el percentatge de dones cau al 12% i les catedràtiques no arriben ni al 3%.

-¿La maternitat explicaria la caiguda?

-És un problema important i la resposta és complexa. La maternitat és un factor, però també hi ha discriminació de gènere, i a més a les dones ens costa creure'ns que som bones, que podem avançar i fer-nos càrrec d'un grup d'investigació. Els homes potser creuen més en si mateixos.

-¿És una impressió o hi ha dades?

-Hi ha estudis que revelen que les dones són més exigents amb elles mateixes. Quan es presenten a una entrevista, per exemple, defensen el seu currículum d'una manera més humil, com traient importància als seus èxits; en canvi els homes solen tenir una actitud més agressiva, més de «jo sóc el rei del mambo».

-És evident qui es queda el lloc.

-Al CRG hi ha un grup dirigit per Isabelle Vernos que treballa a nivell europeu per identificar el problema i plantejar solucions. A més, unes quantes dones ens reunim una vegada al mes per parlar de les nostres dificultats i intentar millorar la situació. Una de les accions que s'estan estudiant és fer *coaching* a les dones.

-Si continuen les retallades, ja no quedaran investigadors, ni dones ni homes.

-A mi se m'acaba la beca en un any i mig i no tinc res. Amb sort, podria aconseguir una altra beca o estendre el meu contracte al CRG dos anys més.

-¿I després?

-És el que em pregunto cada dia. La carrera científica és així. No pots fer plans més enllà de dos anys. És molt greu que s'estigui desmantellant el sistema d'educació i investigació. Abans les beques ja eren precàries, però ara sense beques, sense finançament de projectes i sense renovar places a la universitat, la carrera científica en aquest país està en situació terminal. Amb aquest futur, ningú voldrà elegir aquesta carrera i encara menys les dones.

-¿Té un pla B?

-No descarto tornar a l'estranger, però ara és difícil. L'altra seria abandonar la carrera científica i fer una altra cosa. ≡

gentecorriente@elperiodico.com

Els mesos del confort

Del 15 de setembre al 15 de novembre 2013

Preu promocional per al sofà amb puff Stressless® Diplommat, model presentat a dalt i per a la pell batick, color cream, brown, burgundy o black. PVP recomanat 1.440 €. Estalvi 341 €. Promoció vàlida només en botigues participants. Llista disponible a www.stressless.es/oferta. Vegeu condicions i terminis d'entrega amb la botiga. Oferta no acumulable. Més ofertes: consulteu a la botiga.

El vostre catàleg gratuït i el vostre distribuïdor més pròxim a www.stressless.es

Models des de 1.099€

BUTAQUES I SOFÀS

Fabricats a Noruega

Més promocions a la botiga

